

Για τη μείωση της ύλης στις θετικές επιστήμες

Με σύνθημα «Εξορθολογισμός στα θετικά μαθήματα: **Λιγότερη ύλη, περισσότερη γνώση**», η υπουργός Παιδείας επιχειρεί μία ακόμα «τομή» στο χώρο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Στο βωμό της «αναβάθμισης» αποφάσισε να θυσιάσει τις Θετικές Επιστήμες, περικόπτοντας την ύλη τους, με «... σαφή παιδαγωγικά κριτήρια...» (!!!), θεωρώντας, εντελώς μηχανιστικά, ότι το πολύ είναι και κουραστικό και δύσκολο, ενώ το λίγο κατανοητό. Αυτό παρουσιάζεται ανάγλυφα στην πρώτη ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, όπου, η γνώση μετράται με βάση ποσοστά και ...μέσους όρους (!) περικοπής της ύλης.

Η υπουργός Παιδείας φαίνεται από την ανακοίνωσή της ότι αποδέχεται την εκτίμηση των μαθητών ότι «τα θετικά μαθήματα και ιδιαιτέρως δύσκολα είναι και υπερφορτωμένα σε ύλη». Ασφαλώς και μια αναδιάρθρωση της ύλης θα μπορούσε να επιχειρηθεί, σε άλλη όμως κατεύθυνση, η οποία θα έχει καθοριστεί μετά από ενός άλλου είδους ανάλυση των πραγματικών δεδομένων, παράλληλα με την λήψη και άλλων μέτρων. Χωρίς κανείς να υποτιμά τη δυσκολία να διατρίψει ο μαθητής στα λεγόμενα θεωρητικά μαθήματα, οι θετικές επιστήμες, ως εκ του αντικειμένου τους, απαιτούν περισσότερο κόπο για την κατανόηση, ιδιαίτερα των βασικών εννοιών τους, εκ μέρους των μαθητών. Και ακριβώς εκεί εστιάζεται η όχι μόνο γνωστική αλλά και παιδευτική τους χρησιμότητα. Μέσα από τις θετικές επιστήμες οι μαθητές «ακονίζουν το μυαλό τους». Και όχι μόνο. Και αυτό στην εποχή μας είναι περισσότερο κουραστικό από ποτέ. Τα πρότυπα του «εύκολου» κυριαρχούν. «Εύκολη» προβολή, «εύκολος» πλουτισμός, «εύκολη» μάθηση, «εύκολη» εισαγωγή στο πανεπιστήμιο. Όπου «εύκολο» στις μέρες μας σημαίνει «άκοπα».

Ασφαλώς και γνωρίζει η υπουργός Παιδείας την ύλη π.χ. της Φυσικής του International Baccalaureate Diploma. Μία σύγκριση με την αντίστοιχη ύλη του δημόσιου σχολείου, η οποία αποδεικνύεται ότι υστερεί εξαιρετικά και ως προς την έκταση της διδασκόμενης ύλης του Baccalaureate, ανατρέπει κάθε ισχυρισμό της κας υπουργού. Μήπως θα έπρεπε να ασχοληθεί με τον τρόπο διδασκαλίας, με τον πραγματικό χρόνο διδασκαλίας, με τα βιβλία που εγκρίνονται, με το πλήθος των μαθητών στην τάξη και κυρίως, όπως επισημαίνει και η Ένωση Ελλήνων Φυσικών, η οποία έχει διατρίψει στο ζήτημα, με το επίπεδο δυσκολίας των θεμάτων με τα οποία εξετάζονται οι θετικές επιστήμες στο εκπαιδευτικό μας σύστημα;

Χωρίς την παραμικρή δόση ειρωνείας, εκτιμώ την ευαισθησία της κας υπουργού η οποία θέλει να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι ...«η οικογενειακή ζωή και γαλήνη (των μαθητών) έχει ουσιαστικά διαταραχθεί λόγω της λειτουργίας του εκπαιδευτικού μας συστήματος», όμως τι θα κάνει για «διαταραχές» όπως ανεργία, φτώχεια, ασφάλιση, που προκαλούνται από την πολιτική της κυβέρνησης στην οποία ανήκει;

Γιώργος Π. ΤΡΙΜΠΕΡΗΣ

Καθηγητής, Τμήμα Φυσικής του Ε.Κ. Πανεπιστημίου Αθηνών